

CASUS ANEURYSMATIS POPLITEI,

QUEM

VENIA EXPER. FAC. MED.

PRÆSIDE

JOH. AGAP. TÖRNGREN,

*M. D. & Ch. M., M. Professore, ad Theatrum Anatom. Pro-
fessore, Imp. Soc. Oec. Fenn. & Soc. Med. Svec. Membro,*

PRO GRADU MEDICO

PUBLICÆ SUBMITTIT CENSURÆ

JOHANNES PETRUS GRANBERG,

Stip. Publ. Nylandus.

In Auditorio Medico die XVII Jun. MDCCCXV.

H. A. & P. M. S.

ABOÆ, Typis FRENCKELLIANIS.

CASUS ANEURYSMATIS
POPILLII

Venia Exar. Fac. Med.

PRESIDE

JOH. AGAP. TORNGREN

M. D. & Ch. M., M. Professor of Medicine, University of
Uppsala, Sweden.

TRO GRADU MEDICO

PUBLICIS SUBMITTIT CENSURAM

JOHANNES PETRUS GRAHNS

Sup. Libr. N. 10. 11.

In Auditorio Medico die XVII Jun. MDCCCXV

N. A. & P. M. S.

ABOE, Typis FRANKFURTENSIS

Inter Calamitates maxime lethales, quibus vexari solent corporis humani Organa, tumores arteriarum principalium a sanguine arterioso exorti, & functiones negotiaque Systematis vasculosi graviter turbantes, merito sunt habendi. Tumores tales canalium arteriosorum, eventu periculosissimi, jam primis Chirurgicæ Artis Antistitibus haud raro occurrerunt, (a) & peculiarem in se convertentes attentionem, *Aneurysmatum* nomine designari mature coeperunt. Mentionem dilatationis morbosæ Arteriarum GALENUS faciens, futuras chirurgicas ad vulnera earum sananda jam commendavit; Casum quoque Aneurysmatis varicosi ab eo propositum citat C. BRAMBILLA. Medici GALENO posteriores, denominationibus variis, varias tradiderunt Historias tumorum circa arterias jacentiam, comprehendentes sub nomine *Hyporysmatis*, *Aporysmatis*, *Aneurysmatis*, tumores, vel a dilatatione arteriarum morbosæ, vel a sanguine circa illas effuso obortos. Investigationes tamen antiquitatis in morbos arteriarum, veram quippe functionum systematis vasculosi rationem ante ætatem HARWEYI detectamque ab ipso sanguinis circulationem ignorantis, ad indolem illorum & curam eis aptam indagandam magni momenti haud sunt censendæ; hac autem inventa, & officio arte-

a) Fuisse etiam a Mulomedicis in Animalibus domesticis observatos, testis est WAGERIUS L. II. c. 30.

arteriarum in circulatione sanguinis cognito, cognitionem *Aneurysmatum*, pariter atque aliarum in Medicina rerum, certiore pleniorque Medicantes sibi acquisiverunt, intelligentes deinde sub nomine *Aneurysmatis* tumores omnes morbosos e sanguine arterioso derivandos, & specie quidem multiplices. Cum vero temporibus nuperis Anatomia & Physiologia progressus fecissent magis etiam illustres, notitia quoque Pathologica & experientia Chirurgica, non in hac re minus quam in reliquis, per solertiam Virorum Celeberrimorum omnique laude dignorum, (b) prospere crevere: quo etiam factum, ut dirus morbus longe jam sæpius fanetur, & de læsionibus arteriarum primæ magnitudinis antea absolute lethali-
bus judicatis, haud plane sit desperandum. Nec supervacaneum tamen aut temerarium propositum nostrum existimatum iri speramus, aut vitio nobis versum, quod argumentum a Viris majore ingenii felicitate, uberiore doctrina & experientia pleniori instructis tractatum retractare instituerimus. Cum enim magni nominis Viri inter se de methodo optima morbum periculis manifestis formidolosissimum sanandi dissentiant, (c) & experientia quam plurimorum ad lectos ægrotantium facta colligenda, prudentia acquiratur & adjuvetur practica,

b) Specialem attentionem præter ceteros mereri videntur C. Viri MURRAY, HUNTER, BELL, GUATTANI, RICHTER, MUSSINNA, &c.

c) Compressionem trunci arteriosi commendant alii (GUATTANI, BRÜCKNER, &c.) alii Amputationem partis affectæ syadent, utpote tutissimam sanandi rationem (POTT, GOOCH). Multis ligatura placet arteriæ affectæ injecta, recentioribus præcipue ligatura trunci arteriosi ad methodum ab HUNTERO primum usurpatam, quæ vero ex opinione aliorum (P. AFZELIUS & J. J. BETULIN Disf. Med. Linæ primæ Upsl. 1801. p. 15.) olim usitatæ vix erit anteponenda. Nonnulli eventu operationum chirurgicarum incerto perterriti, methodum expectativam & dietam tenuem syaserunt, naturæ medicatrici exitum morbi committentes, quem tamen faustum raro habuerunt.

etica, Specimen pro gradu medico edituri abs re haud fore
judicamus, observationibus Medicantium numerosissimis Ca-
sum addere *Aneurysmatis* poplitei Veri, a D. Præside nobis-
cum communicatum, Observationum huic annectandarum be-
nignam expetentes L. B. censuram.

Casus.

Anno 1803 d. 4 Jun. Civis quidam nostratium, merca-
turam hic faciens, & Aneurysmate poplitis correptus, Medicos
advocavit Cel. Professore D. PIPPINGSKÖLD, Præceptorem
devotissimo animo colendum, præmatura morte nobis nuper
ereptum, Cel. Med. Doct. jamque Prof. D. BOXSTRÖM, &
Cel. D. Præsidem. Annos 43 habuit. Statura corporis me-
diocris & firma. Parentibus sanis natus. Valetudo fere sem-
per prospera. Succeserant ipsi omnia bene, animoque con-
tentus valuerat & viguerat. Infantiam non nisi variolæ, ado-
lescentiam febris catarrhalis, ætatem maturam Erysipelas
crus dextrum bis nec vehementer tamen molestant, afflixer-
ant. Per biennium proxime præter lapsum dolores dextri
femoris pungentes sed leviores & fugaces non nunquam per-
sensit. Ante sex fere septimanas, vel. d. Apr. 20 dolor
genu dextri, sine causa manifesta, accidit. Curationes variæ
domesticæ, ab Amicis contra arthritidem laudatæ, per aliquod
tempus incasum adhibitæ, donec per vim doloris aucti, &
metum tumoris in poplite crescentis justum, auxilium C. BOX-
STRÖM expetere cogeretur. Hic ægrum invisens Aneurysma
poplitis dextri agnovit. Conveniens Diæta & regimen cum
remediis sic dictis antiphlogisticis tamdiu in usum vocata,
usquedum de efficaciori ægrum sanandi ratione consilia cum
ceteris supra nominatis Medicis conferre occasio daretur. Pars
ægra a Medicis consultantibus inspecta tumorem monstrat cir-
cumscriptum ovi anserini magnitudine, pullantem, elasticum,
digitis prementibus non nihil cedentem, cavumque poplitis
dextri

dextri implentem, in quo cesatio pulsationis & remissio tumoris, trunco arteriæ supra os pubis compresso, facile observatur. Genu non nihil curvatum. Extensiones articuli genu frustra tentatæ dolores genu & cruris continuos augent. Crus tumidum. De dolore articuli pedis, mutato corporis situ, præcipue molesto queritur. Insistere pedibus nequit. Vires non infirmatæ.

Omnibus sic inquisitis, placuit, quamvis, quæ de insuffientia & incommodis compressionum ad Aneurysmata poplitis Vera sananda a Clarissimorum Chirurgorum non paucis leguntur monita, haud laterent, experiri tamen primum compressionem tumoris fasciis expulsivis tentandam, imprimis cum & auctoritati experientiæque C. ViRORUM GUATTANI & BRÜCKNER, & ægro operationem Chirurgicam formidanti tribuendum aliquid videretur. Fasciæ igitur expulsivæ, a digitis pedis incipiendo, parietes tumoris compressuræ ex arte applicatæ, & remediis fortiter adstringentibus diligenter humectatæ. His per tres septimanas frustra tentatis, tumor Aneurysmaticus major & durior factus inutilitatem compressionis Medicis ægrum revisentibus indicare videtur. Etiam æger de dolore tumoris & genu dextri aucto querens, se compressionem per longum tempus ferre haud posse dicit. Consilium ergo ineuntes, & effectus noxios continuatæ ulterius compressionis pertimescentes, Ligaturam arteriæ femoralis utpote refugium optimum, quo malum sensim crescens tolleretur, ægro consentienti svadent, & ablatis fasciis, crus pannis tantum laneis per duos dies velari jubent, ut vasa partis affectæ rursus libera functionibus suis peragendis idonea redderentur.

Die Jun. 28 Operatio Aneurysmatis poplitei, quam altam (high) appellant Angli, ab HUNTERO primum usurpata, atque a recentioribus valde commendata, quamque magnitudo tumoris aneurysmatici cavum poplitis referentis, &

cur:

curvatura articuli genu major in hoc casu poscere judicabatur, a C. Præsidente peracta, modo sequente: Torcular in ampulla Albiniana trunco arteriæ femoralis laxè admotum; integumenta communia incisione satis larga secta, incipiendo non nihil infra partem mediam feminis, supra marginem inferiorem Musculi Sartorii; dissectio, musculo sartorio aliquantum dimoto, lenta & cauta partium subjacentium divisione, in eadem directione continuata usque ad subjacentem truncum arteriæ femoralis, motu undulato (sed jam admodum debili) insignem; Cruor, furculis arteriosis Musculi Sartorii duobus ligatis, cito cohibitus; Arteria femoralis ad pollicis fere latitudinem nudata, &, præter relictum ipsi necessarium cellulare fulcrum, nuda ab organis adjacentibus separata, filo chirurgico sub ea, & supra locum ubi per Musculum Tricipitem femoris transit, ducto constricta; posteaque ligatura alia, adjectoria discriminis, supra locum ligationis prioris, sub arteria fuit ducta, nec constricta tamen. Operatione sic peracta, vulnus linteamentis carptis modice impletum, & deligatum. Micatio Aneurysmatis statim post ligationem arteriæ desinit. Pars affecta jam frigida panno laneo duplici, utpote ad calorem conservandum & circulationem sanguinis promovendam optimo velata, & lagenis fictilibus aqua bulliente impletis calefacta. Situs, quies, & Therapia rationi ægroti, animo aliquantulum dejecti, adaptatæ.

Die Jun. 29. Vires ægroti, operatione chirurgica pridie dejectæ, somno per noctem recreatæ. Calor cruris frigidi aliquantulum auctus usque ad malleolos. Dolor levis articuli genu & pedis non nunquam recurrens. Sensus torporis in crure affecto singularis. Dimidium & quod excurrebat tumoris aneurysmatici recessisse visum.

Jun. 30. Dolor articuli pedis remanens. Sensus doloris genu dextri minus molestus. Temperatura caloris adhuc exigua.
Tor;

Torpores iidem, Die vesperscente febricula accidit. De tensionibus genu & femoris Molestis queritur. Pannus laneus, quo pars affecta velabatur, vino calido diligenter humectatus.

Jul. 1 — 2. Doloze articuli pedis, torporibus & tensionibus cruris inquietatus parum dormivit. Micationes articularum aliquantum citatæ. Os siccum, sitis levior. In planta pedis dextri infra calcaneum macula observatur nigricans, gangrænæ prænuntia. Summitatum Absinthii & Florum Chamomillæ anaticam portionem, sacculis inclusam, & aqua calida humectatam, plantæ dorsoque pedis admovendam, omni hora commutare jubetur. Elixir Acidum Halleri per diem interne datum. Extractum Thebaicum vespere sumendum præscribitur.

3 — 5. De sensu ingrato torporis & tensionum cruris, ut prioribus diebus, questus. Dolor articuli pedis levior continuavit. Necrosis apicum digitorum pedis duorum (terti & quarti) observatur. In partem nigram, quæ magnitudine erat Imperialis Ruslici Argentei, infra calcaneum inciditur. Pulvere Corticis Kinkinæ incisionibus ingesto, Sacculi Herbarum calidi super impositi continuantur. Infusum Corticis Kinkinæ Acido Vitrioli mixtum fuit datum.

6 — 12. Dolores mitigati. Desierat febricula. Torpores continui. Tensiones femoris leviores, rariores. Ratio necroseos eadem. Pars gangrænosa calcanei cultro separata. Ulcus superficie pallidum relinquit. Cura eadem.

19 — 23. Status ægri sensim melior factus, calor cruris aliquantulum auctus. De sensu tamen illo peculiari torporis in crure quotidie questus. Etiam nunc dolores articularum partis affectæ leviores. Caro granulata ulceris calcanei admodum pallida, humore puriformi tenui tecta, ad marginos
ul.

ulceris consolidari incepit. Filum arteriæ femorali injectum (d. 23 Jul) aufertur. Usus Corticis Kinkinæ internus continuatur. Ulcera lintheamentis carptis deligantur. Articulationes partis affectæ Oleo Olæarum cum Oleo Chamomillæ mixto ungi jubentur.

Aug. 17. Convaluit, nec torporum tamen, de quibus antea questus, expers. Dolores articulorum partis affectæ leves, situ mutato, persensit. Calor cruris pedetentim aliquantulum auctus, temperatura caloris aliarum partium levior. Calor pedis adhuc levisimus. Tumescencia cruris sensim detumuit, eoque, ut crus dextrum sinistro minus visum fuerit. Etiam tumoris aneurysmatici residua pars, sed relinquens callositatem aliquam residuam in poplite, sensim decrevit. Ulcus calcanei cicatrice diminutum. Etiam vulnus femoris incisi cicatrice consolidatum conspicitur. Rigiditas ligamentorum genu curvati & articuli pedis, extensiones & flexiones tentatas haud admisit. Usus Infusi Kinkinæ internus continuatur. Aqua Selterana potanda jubetur. Frictionibus articulationum oleosis camphora addita.

Sept. 6. Status tarde convalescentis fere idem. Eadem quoque cruris affecti ratio, rigiditate tamen articulationum tantillum diminuta. Torpores restant leviores. Ulcus calcanei cicatrice tenui sed profunda consolidatum. Therapia & Diætâ viribus firmandis apta continuata. Crus tabidum frigidumque, tibiali e lana cuniculi Angorensis ad hunc scopum texto, vestiiri permittitur, & de grallis brevioribus (*Krijckor*) fabricandis curatur.

8. Convalescentia pergit. Usus grallarum periclitatur, sed propter rigiditatem articulorum & tensiones partis affectæ molestas cito fatigatus parum, prima hac vice, ambulare discit.

27. Exercitationes repetitæ partis rigidæ & infirmatæ paulatim melius succederunt, ut demum duabus grallis ambularet. Rigiditas articularum aliquantum diminuta. Necrosis digitorum pedis, unguibus decisis, plene sanata. Vires convalescentis in dies auctæ. Operatione igitur chirurgica feliciter peracta, & cura eousque ducta, ut spes esset sanitatis regimine & diætâ postea roborandæ, & cruris tabidi, cui Sphacelus a pede progrediens jam fuerat minitatus, conservandi, valedicunt sibi æger & Medicus, uterque gaudio perfusus.

At spes fallaces! ignota sæpe sunt, per quæ vivimus; ignotiora etiam per quæ ægrotamus. Latentia gravioris morbi semina adhuc ignorabantur. Per breve convaleuit,

D. Oct. 25. Cel. Præsidi ex improvise advocato narrat: valetudinem sibi fuisse bonam usque ad diem ejusdem mensis 21. Eo vesperscente, glandulas ingvinales dextrî lateris duras & nimis sensibiles se observasse, accessisseque postea inappetentiam ciborum, langvorem aliquem virium, & tensiones femoris dextrî insolitas ad ingven ejusdem lateris vergentes; Noctem proxime præterlapsam fuisse horripilationibus frigidis, febre, & dolore cruris dextrî pungente, somnoque propterea sæpe interrupto inquietam. Causa valetudinis adversæ nulla ipsi cognita, nisi forte quod per maximam diei partem, ad fenestram sedendo, perflatu aëris se refrigeraverit. Symptomata Erysipelati, quo antea crus dextrum laborat, similia judicarat, & Infusum Florum Sambuci biberat, ut, quo se affectum iri suspicatus fuerat, Erysipelas sanaret. Instituto ulteriori morbi examine, pulsus deprehensus est celer, & frequens. Calor corporis auctus. Sitis pauca, Lingva sicca. Cœnæsthesis morbose alterata. Vires langvidæ. Media pars cruris dextrî aliquantum tumida pallide rubra, calida, dolens.—

Post

Post Enema injectum, Liquor Acetatis Ammonii hauriendus præscribitur. Crus affectum sacco Herbarum Resolventium ficcatarum velatur.

26 — 27. Cohors tota Symptomatum non nihil aucta: pulsuum ictus frequentiores & celeriores. Vires ægroti debiliores. Situs intensior. Tumor cruris per totam partem affectam diffusus, non nihil dolens. Elixir Acidum Halleri præscribitur. Herbis ficcis externe admotis Camphora addita.

28 — 30. Symptomata morbi fere eadem: dolore cruris graviore obtuso inquietatus, parum dormivit. Usus Elixirii Acidi Halleri continuatus. Extracti Thebaici granum unum bis de die sumendum ordinatur.

31. Somnus horroribus interruptus, inquietus. Micationes articularum celeres, debiles. Tumor cruris in Suram aliquantum prominens puris genesin indicare videtur. Infusum Corticis Kinkinae cum Acido Vitrioli mixtum, & Vinum rubrum Gallicum data. Usus Herbarum Resolventium continuatus.

Nov. 1 — 2. Symptomata morbi nihil mutata, nisi quod tumor Suræ jam mollior magis promineret, & pars quædam integumentorum communium Suræ Sphacelo affecta conspiceretur. Cura eadem. Pars Suræ gangrænosa Cerato Albo Camphorato tegitur.

3. Mature tumor per gangrænam spontaneam ruptus; humorem puriformem tenuem effudit. Pulsus celer, debilis. De dolore ulceris & cruris queritur. Infusum Kinkinae Acido Vitrioli mixtum continuatur. Opium bis per diem sumendum

præscribitur. Ulcus, Extracto Florum Chamomillæ in Aqua Chamomillæ soluto injecto, & Linteamentis carptis admoto, deligatur.

4. Symptomata Febrilia eadem. De dolore cruris, & tensionibus femoris molestis queritur. Labia ulceris hiantia, pallida. Superficies ulceris sanie pallide flava tecta. Cura eadem. Ulcus pulvere Corticis Kinkinæ conspergitur.

5. Per noctem exsomnia horribus & febre laborat. Ictus pulsum celeriores, debiliores, inæquales. Debilitas virium major. Lingva arida, fusca. Crus affectum flaccidum, vestigium digiti impressi retinens, dolens. Ulcus ampliatur, pallidum, ichorre plenum. Extractum Opii mane & vespere fumendum. Infusum Kinkinæ & Sal Cornu Cervi alternatim data. Crus, pulvere Corticis Kinkinæ Camphora mixto ulceri admoto, fomentatur Decocto Herbarum Artemisiæ calido, cui Spiritus Vini Camphoratus antea fuit admixtus.

6. Noctu sudavit. Urinam fuscā fœtidā deiecit; Symptomata febrilia fere eadem. Dolorem partis affectæ leviores sentit. Partes integumentorum ulceri vicinæ Sphacelo ulterius dissolutæ videntur. Cura eadem.

7. Sudore fœtido per noctem anxie laboravit. Symptomata febrilia eadem continuant. Vires vitales debiliores, dejectæ. Sphacelus evagatus. Cura eadem.

8. Somnus delirio brevi interruptus. Febris qualis antea continuat. Pars major integumentorum communium
cruris

cruris gangrænosa decedit. Gangræna nullis finibus terminata ulteriusque per totum crus evagata, amputationem femoris jam ante ut ultimam ad quam confugeretur medendi rationem propositam saltem hodie peragendam instantius etiam poscere coegit, cui consilio adfertiens tandem æger sed timore operationis dolorificæ dejectus in crastinum dilatam rem voluit. Cura eadem,

9. Omnia ruerant in pejus: inquietus delirio laboravit. Sudor foetidus. Dejectiones per alvum crebræ. Pulsus creber, filiformis. Jactura virium major. Gangræna ulterius progressa dissolutionem femoris rapidam minitatur. Cicatrix femoris veliculis humore seroso impletis occupata, solutaque a phlogosi gangrænosa ulterius proserpente. Progressus Gangrænæ rapidi, & debilitas virium magna amputationem hodie institui non sinunt.

10. Integumenta cruris reliqua per gangrænam dissoluta decedunt, ut muscoli subjacentes nudi, interstitiis cellularibus absumptis, ichore solo separati conspiciantur. Cicatrix vulneris femori incisi dissoluta, & gangræna femoris ulterius progressa observantur.

11. Iisdem malis obrutus dissolutionem partis affectæ continuam, finem vitæ miseræ cientem, patitur, &

D. Nov. 12 Obit.

Epicrisis

Causas Phlogoseos & Gangrænæ proximas & formales esse opinantur nonnulli aut acrimoniam quandam humorum,

B 2

aut

aut irritabilitatem excedentem, aut quantitatem oxygenii peccantem: quæ vero harum nostro in casu propria fuerit atque potissima, inquirere, operæ fortasse videbitur pretium. Portionem sanguinis arteriosi sufficientem, qua temperies caloris, nutritio, vegetatio, & purificatio partium præcipue perficitur, & vires vitales integræ conservantur, haud fuisse in crus ægri, ope arteriarum anastomoticarum illatam, symptomata sequentia, post ligationem arteriæ femoralis observata, indicare videntur: frigus nempe cruris continuum, statim post operationem factam, observatum, deindeque perexigüe mitigatum, torpores cruris, dolor articuli pedis asiduus, gangræna integumentorum communium calcanei, necrosis apicum digitorum pedis, & atrophia partis affectæ postea conspicua. Portione vero stimuli naturalis ad functiones partium rite provocandas sufficiente cruri denegata, istas si non plane feriatas, saltem præter naturam ægrius peractas, eoque Diathesin morbi funestissimi ortam fuisse, reamur. Diathesis tamen ista morbi insequentis, ab initio verisimiliter levis, occulta, parum detrimenti efficiens, sanandæ necrosis apicum digitorum pedis, consolidationi ulceris calcanei, & reconvalescentiæ aliquali haud obstans, at decursu temporis ingravescens, irritamentum demum stitisse videtur morbosum ignotæ indolis, quod porro, reliquis organis per systema lymphaticum affectis, morbum concitasse inflammatorium naturæ funestissimæ, atonicum, eumque insignem, peculiari cruris phlogosi, debilitate magna functionum corporis & voluntariarum & involuntariarum, typhode, secretionibus & excretionibus colliquativis, atque pronitate ad gangrænam nullo modo compescendam. Esse autem genesin irritamenti morborum in crus derivandam, phænomena Systematis Lymphatici affecti, phlogosin prægressa, denotare opinamur: tensiones puta femoris vergentes ad inguen, duritiem & sensibilitatem glandularum inguinalium excedentem, oriundamque ab irritamento cruris morbofo, communicato primum, per vasa lymphatica cruris & femoris ad inguen

ingven vergentia, cum glandulis ingvinalibus, indeque ulterius cum organis reliquis, & frigus, febrim ac cohortem totam symptomatum morbi dirissimi excitante. Dijudicandum porro, utrum in hoc casu subtractio sola portionis sufficientis laticis vitalis unica fuerit irritamenti morborum causa, an vero refrigeratio levior ad fenestram ægro suspecta, sed nullis quidem genuinis signis manifesta, an demum Diathesis quædam Rheumatica vel Erysipelacea occulta ad genesis phlogoseos ejusque exitum fatalem concurrerint. Quemadmodum namque casuum exitus aneurysmatum, post ligationem arteriæ femoralis, a diathesi scrophulosa, scorbutica, venerea &c. characteribus cujusque propriis designata, fatales, haud pauci apud auctores leguntur; ita nec de vi Diatheseos, Rheumaticæ vel Erysipelacæ partes tabidas morbis afficiendi dubitemus, sed suspicemur potius vim earum morbificam & destruentem esse in partibus atrophia affectis maximam deterrimamque, quum vires vitales tabidarum illarum partium infirmæ morbos exortos ægrius & ferant & sanare valeant. Quod ita esse ponimus, experientia quoque probare videtur: mentionem enim atrophiarum post ligationem arteriæ femoralis fatalium fecerunt Chirurgorum haud pauci, & numerosissimas harum fuisse exitiales suspicari saltem licet, quamvis id, utpote serius demum post convalescentium e Nosocomiis egressum eveniens, observandi raro contigerit occasio. Qui itaque post operationem aneurysmatis poplitei, atrophia, quam vulgatissimam fuisse operationis aneurysmatis poplitei altæ ad modum HUNTERI institutæ sequelam monet Cel. CALLISEN, tentantur, in discrimine adhuc versantur, aneurysmate scilicet in marasimum partialem prognoseos minime lætæ mutato. Causa quoque callositatis apud ægrum nostrum in poplite residuæ, & rigiditatis articularum in parte affecta quærat in effectibus cruoris insufficientis consequutivis, ad quos, sanitati quippe semper subdolos, diligenter est attendendum.

Vidi-

Vidimus effectus aditus sanguinis arteriosi arctati esse & multiplices, & cruri ac in universum sanitati semper quodammodo perniciosos; de quantitate autem cruoris post Ligationem arteriæ truncum per furculos anastomoticos dispergendi, quatenus possit is, ad vegetationem sanam sustentandam, vel ad vitam partis tabidæ tamen ocius vel serius sanitati minitanti misere alendam sufficiens judicari, ante ligationem factam, in quocunque casu vel individuo, judicium certum eo minus ferri potest, quo certius ex Anatomia constat, furculos arteriæ femoralis anastomosantes in diversis hominibus diverse dispositos esse, valde variantes quoad diametros, situs, numerum, fodalitatemque cum aliis furculis anastomoticis, quoque ex observationibus pathologicis est manifestius, rationem virium vitalium, qua circulatio sanguinis præcipue promoveatur, acceleretur, vel retardetur, quaque, post ligationem trunci arteriosi furculi ejus anastomotici flexuosiores, validiores, capaciores, sicque ad sufficientem cruoris quantitatem promovendam idonei reddantur, plus facere ad vegetationem partium sanam conservandam, quam faciant summa diametro- rum & numerus furculorum anastomoticorum. His, & eventu exitiali, qui tamen in casu nostro propter valetudinem ægroti secundam & constitutionem corporis bonam, faustus expectari posse videbatur, innixi concludimus: Nihil certi de effectio- nibus ligationis arteriæ femoralis in quocunque casu & in- dividuo ante Ligationem factam prædicendum, quin potius sæpius metuendam esse atrophiam aliqualem & rigiditatem membri inferioris, & Prognosin, perpensis licet omnibus, semper dubiam sistendam. Haud diffidamus plane: de exitu autem conaminum nostrorum parum admodum polliceamur; nec de eodem fausto nimis cito aut nobis aut ægro gratule- mur. Non est igitur eventus operationis chirurgicæ altæ, quem ad Aneurysmata poplitis sananda faustum fere semper fore recentiorum nonnulli confidenter nimis pronunciarunt, ea laude & spe falli nihil metutente prædicandus; nec ope- ratio

ratio illa, qua constringitur Arteria Femoralis supra locum ubi per Musculum Adductorem femoris transit, quamque præter recentiores alios enixe commendat SCARPA, methodo vetustæ, qua arteria in poplite ligatur, ab HEISTERO, B. BELL, aliisque optime descriptæ, & a PENCHIENATI diligentur commendatæ, semper præferenda. Operationem nempe Aneurysmatis altam eo tantum respectu vetustæ anteferendam censemus, quod in loco sano, ubi situs partium naturalis imperturbatus est, arteria cito inventa ligetur, encheiresis ipsa longe minori cum ægroti & chirurgi molestia perficiatur, & vulnus, ligatura soluta, cito consolidari possit. Solet autem in poplite situs partium naturalis, tumore aneurysmatico in casibus diversis diverse prominente, vario modo valde turbari, & delocari, ut Arteria Poplitea sub organis nobilioribus (Nervo Ischiadico & Vena poplitis) profundius sita, ægrius inveniatur; ea vero demum inventa & ligata, ramis arteriæ femoralis & articularibus popliteæ superioribus parcatur, ut per furculos anastomoticos numerosiores aditus cruori ad crus penetraturo paretur largior. Ubicunque itaque ratio Aneurysmatis poplitei concesserit, quod tamen raro eveniat, tutiorem illam vetustam methodum altæ Hunterianæ præferre non dubitemus. Verum enim vero in casu graviore, ubi portio major arteriæ popliteæ, morbo affecta, incisionem poscit largiorem, laboriosioreque, qua nervi & organa alia nobiliora & cultro & inflammatione vehementiori facilius lædantur, vel ratio læsionis non concedat ligationem arteriæ institui intra spatium trium digitorum transversorum supra articulum genu, ut parcatur arteriis articularibus superioribus, operationem altam vetustæ libentius præferremus.

Amputationem femoris ad Aneurysmata sananda posthac nunquam necessariam fore C. SCARPA aliique, constrictionem trunci arteriosi valde commendantes, judicarunt; at observatio.

vationibus aliorum nixi & propter atrophiam sæpe consecuturam formidolosam, qua minus certe periculosi sunt amputationis effectus, ligationibus trunci arteriosi amputationem femoris toties anteponamus, quoties & ætas provecta, nifum partes conservandi minorem indicando, atrophiam minatur, & ligaturam arteriæ injiciendam dissvadet, simulque valetudo secunda, & vires non infirmatæ prognosin amputationis femoris lætam pollicentur. Perlustrando enim Historias arteriæ femoralis filo constrictæ efficitur, exitum lætum fuisse præsertim ætate juvenili, quod præter ceteros casus egregie docet is, quem Ill. ab ACREL (Act. Reg. Scient. Acad. Holm. Vol. XXXVII.) proposuit.

Amputationem femoris ad Anæsthesiam faciendam possit
 nupam necessarium fore. C. SCARPA aliique, coniunctionem
 trunci arteriosi, valde commendantes, indicant, at obis-
 vatio